

in Verz. d. B. H. 121 (st. भार्गवो धीमान् liest die ed. Bomb. प्रचेतसः पुत्रः). Spr. 2292. Verz. d. B. H. 34, 3 v. u. 33, 1. 90 (21). 93 (34). Verz. d. Oxf. H. 32, a, 23. b, 7. 80, a, 13. 101, b, 17. 310, a, 24. 138, a (No. 270). 279, a, 3. 334, a, 23. गोवर्धनं पुरं रम्यं भार्गवस्य MĀRK. P. 37, 35. DAÇAK. 162, 11. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 308, Çl. 12. Bein. Çiva's MBH. 7, 4527. 14. 200. — 2) m. a) patron. Çukra's, des Lehrers der Daitja, der Planet Venus, AK. 1, 1, 2. 26. TRIK. 3, 3, 118. H. 119. H. an. MED. HALĀJ. 1, 48. R. GORR. 2, 40, 10. 5, 73, 53. KĀM. NĪTIS. 14, 63. SŪRJAS. 2, 8. 36, 7, 23. 9, 3. VARĀH. BRH. S. 18, 5. 28, 1. Verz. d. Oxf. H. 100, a, 8. — b) pl. die Nachkommen des Bhṛgu (die sonst भृगवः heissen) HARIV. 1790. भार्गवश्चेष्ट MBH. 3, 6048. N. eines Volksstammes MBH. 6, 338 (VP. 190). MĀRK. P. 37, 43. — c) ein Bogenschütze, ein guter Bogenschütze (wie es Paraçurāma war) = धन्विन् und सुधन्विन् TRIK. H. an. MED. Man beachte, dass MBH. 7, 9527 und 14, 200 vor भार्गवाय (als Namen von Çiva) धन्विने steht. — d) Elephant TRIK. H. an. MED. — 3) f. 1) a) ein weiblicher Nachkomme des Bhṛgu P. 2, 4. 65. VOP. 7, 14. Devajāni MBH. 1, 3217. BUĀG. P. 9, 19, 2. 28. — b) Bein. der Lakshmi H. Ç. 76 (wo st. भर्गो wohl so zu lesen ist). H. an. MED. — c) Bein. der Pārvatī TRIK. H. an. MED. — d) = ह्रस्वी Panicum Dactylon AK. 2, 4, 5, 24. TRIK. MED. HĀR. 93. = कृलह्रस्वी, नीलह्रस्वी H. an. ÇABDAR. im ÇKDR. = श्वेतह्रस्वी RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. चाट्ट^०.

भार्गवदीपिका (भा^० + दी^०) f. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 1176. — Vgl. भार्गवार्चनदीपिका.

भार्गवन (भार्ग + वन) n. N. pr. eines Waldes HARIV. 8933. भानुवन v. l. भार्गवप्रिय (भा^० + प्रिय) m. Diamant (dem Planeten Venus lieb) ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

भार्गवार्चनदीपिका (भार्गव - अ^० + दी^०) f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 274. a (No. 649). 279, a, 3. — Vgl. भार्गवदीपिका.

भार्गवीय adj. von भार्गव Verz. d. B. H. 94 (70).

भार्गवश्रीकात्मिन् (भा^० - श्री - का^० - मि^०) m. N. pr. eines Autors HAL. 163.

भार्गायण (von भर्ग) m. patron. P. 4, 1, 141. des Sūtvān AIT. Br. 8, 28.

भार्गि m. patron. von भर्ग P. 4, 1, 141. Sch.

भार्गिकार्दमि m. patron. Verz. d. B. H. 34. 7 v. u.

भद्राक्षो f. = भारद्वाक्षो die wilde Baumwollenstaude ÇABDAR. im ÇKDR.

भार्मन् (von 1. भर) Bringung, Aufzucht: त्रयः कोशोऽसः श्रोतस्ति त्रिचक्षुः सुपूर्णाः । समाने अघि भार्मन् RV. 8, 2, 8.

भार्म्य m. patron. des Mudgala BUĀG. P. 9, 24, 34. pl. 22. 3. — Vgl. das folg. Wort.

भार्म्यश्च (von भर्म्यश्च) m. patron. des Mudgala NĪR. 9, 23. ÅÇV. ÇR. 12. 12. PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 36, 24. — Vgl. भर्म्यश्च.

भार्य (von 1. भर) 1) adj. zu tragen; zu hegen, zu pflegen, zu ernähren: jeder der von einem Andern seinen Lebensunterhalt empfängt, Diener, familiaris: तस्मात्संवत्सरं भार्यः प्रैव ज्ञायते TS. 5, 3, 2, 5. ÇAT. Br. 2, 3, 2, 18. भर्ता भार्यं नानुबुध्यते 4, 7, 4, 6, 2, 21. 10, 3, 3, 9. तपोर्दक्षितेन भार्याः (so die neuere Ausg.) HARIV. 8831. घनघंभावुका कृते तु यज्ञमानस्य च भार्या भवति AIT. Br. 1, 29. Vgl. नीवि^०. — 2) m. Söldling, Soldat: भार्या नाम तत्रियाः P. 3, 1, 112. Sch. — 3) f. Gattin VOP. 26, 20. AK. 2, 6, 1, 6. H. 313. HĀR. 143. HALĀJ. 2, 339. AIT. Br. 7, 1. ÇAT. Br. 14,

6, 2, 1. 7, 2, 1. KĀTJ. ÇR. 20, 8, 24. 25, 4, 35. ÇĀNKH. GRHJ. 2, 16. 3, 9. यस्य भार्या वा दासी वा प्रद्राविणी भवति KAUC. 89. 141. भार्याया भर्णाद्वर्ता MBH. 1, 4499. उद्धेत द्वित्रो भार्या सवर्णाम् M. 3, 4, 7, 77. 6, 3. तिस्रः कृत्वा पुरा भार्याः पश्चाद्विन्देत ब्राह्मणीम् । सा ज्येष्ठा MBH. 13, 2530. तस्मै प्रदास्यति । स्वकां दुहितरं भार्याम् R. 1, 8, 25. भार्या पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः Spr. 2038. 1373. 4638. figg. 3130. ÇĀK. 90, 22. VID. 333. गुरु^० des Lehrers M. 2, 131. 9, 120. भार्यासौम्युत so v. a. ein Sauçrūta, der unter dem Pantoffel seines Weibes steht. P. 6, 2, 69. Sch. भार्यापती du. Mann und Frau gāṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. AK. 2, 6, 4, 38. H. 319. MĀRK. P. 72, 9. सभार्य adj. Spr. 2040. RAGH. 1, 55. das Weibchen eines Thieres: तद्भार्या (d. i. कूर्मस्य भा^०) च दुली स्मृता HALĀJ. 3, 34.

भार्गक am Ende eines adj. comp. von भार्या Gattin: स^० PAÑĀR. 1. 1, 27. 4, 52.

भार्गट (भार्या + घ्राट) adj. von der Prostitution seines Weibes lebend TRIK. 3, 1, 10. Zur Form des Wortes vgl. पत्न्याट.

भार्गाटिक (von भार्या + घ्राट) m. 1) ein unter dem Pantoffel seines Weibes stehender Mann H. an. 4, 26. MED. k. 203. — 2) eine Art Gazelle (हरिणात्तर) MED. — 3) N. pr. eines Muni (मुनिभेद) H. an.

भार्यात्व (von भार्या) n. das Gattin-Sein, das Verhältniss einer Gattin: एतेषामेव जन्तूनां भार्यात्वमुपयति ताः M. 12, 69. प्रतारयन्तं ताम् — भार्यात्वे तत्तद्वृत्तिभिः KATHĀS. 26, 243. प्रार्थयमानस्तां भार्यात्वे 34, 3. इयं हि मम पुत्रस्य मन्ये भार्यात्वमर्हति 86. Ind. St. 8, 333, 13.

भार्याधिकारिक (von भार्या + अधिकार) adj. das Kapitel von der Gattin betreffend Verz. d. Oxf. H. 213, b, 12. 17. 41.

भार्यारु (von भार्या) m. 1) der Vater eines mit einem fremden Weibe erzeugten Sohnes. — 2) eine Art Gazelle. — 3) N. pr. eines Berges H. an. 3, 585. MED. r. 193.

भार्यावत् (wie eben) adj. eine Gattin habend Spr. 2040.

भार्यावृत् (भा^० + वृत्) m. = पतङ्ग Caesalpina Sappan Lin. RĀGĀN. im ÇKDR.

भार्याठ adj. = ऊढभार्य verheirathet (vom Manne) gāṇa आहिताग्न्यादि zu P. 2, 2, 37. BHATT. 4, 15.

भार्वरु nach SĀJ. Sohn des Bharvāra (Pragāpati), nämlich Indra: सत्रा नदीं भार्वरस्य वृक्षः सिर्वक्ति शुष्मः स्तुवते भराय RV. 4, 21, 17. Vielleicht von Indra's Rosse zu verstehen, so v. a. vectarius (s. भर 3.).

भार्ष्य n. nom. abstr. von भृश gāṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

भाल n. 1) Stirn AK. 3, 4, 1, 17. TRIK. 2, 7, 15. H. 373. fig. an. 2, 504. MED. 1, 42. Spr. 3044. यद्वात्रा निजभालपट्टलिखितं स्तोत्रं मरुद्वा धनम् 2386. RĀGĀ-TAR. 2, 89. 1, 2. 3, 1. सतिलकं भालम् — कुरु SĀH. D. 42, 20. 60, 1. PAÑĀR. 1, 14, 16. 2, 2, 24. 3, 24. Verz. d. Oxf. H. 242, a (No. 393. figg.). 249, a, 3 (die Hdschr. फाल). ÇĀNKH. SĀHJ. 3, 8, 28. 10, 5. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 302, Çl. 1. अलघुव्यालकराल^० द्वीपिन् 7, 11, Çl. 40. masc.: गोधिभालौ TRIK. 2, 6, 29. — 2) Glanz H. an. MED. विमलितरण^० Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 303. Çl. 16. — Vgl. अश्म^०.

भालकृत् (भाल + कृत्) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 33. 7 v. u.

भालचन्द्र (भाल + च^०) m. 1. Bein. Gaṇeśa's (den Mond auf seiner